

SØORGANISATIONEN
og dens
ROLLE INDEN FOR
SCIENTOLOGI KIRKEN

Frank K. Flinn, ph.d.
Adjungeret professor i religiøse studier
Washington Universitet, Saint Louis, Missouri
Amerikas Forenede Stater
Januar 2010

SØORGANISATIONEN
og dens
ROLLE INDEN FOR
SCIENTOLOGI KIRKEN

SØORGANISATIONEN
OG DENS ROLLE INDEN FOR SCIENTOLOGI KIRKEN

INDHOLD

I. Kvalifikationer	1
II. Søorganisationen og dens rolle inden for Scientologi Kirken	3
A. Religiøse ordener, øst og vest	3
i. Buddhistiske munkeordener	3
ii. Kristne religiøse munkeordener	6
B. Søorganisationen	10
C. Fælles liv	12
D. Golden Era Productions	13
E. Scientologi video- og audio-materialer	15
F. E-Meteret	15
III. Søorganisationens disciplin i forbindelse med komparative religiøse oplevelser	15
IV. Konklusion	19

Frank K. Flinn, ph.d.
Adjungeret professor i religiøse studier
Washington Universitet, Saint Louis, Missouri
Amerikas Forenede Stater

Januar 2010

SØORGANISATIONEN *og dens* ROLLE INDEN FOR SCIENTOLOGI KIRKEN

I. KVALIFIKATIONER

Jeg er i øjeblikket ansat som adjungeret professor i religiøse studier på Washington Universitet i St. Louis, Missouri, hvor jeg underviser i kurser om ”Kristendommen i den moderne verden”, ”Nye religiøse bevægelser i Amerika”, ”Den nordamerikanske religiøse oplevelse” og ”Introduktion til verdens Religion”. Jeg arbejder endvidere selvstændigt som skribent, redaktør, foredragsholder og konsulent inden for områderne teologi og religion. Jeg er fuldgyldigt medlem af American Academy of Religion. En kopi af min levnedbeskrivelse er vedlagt.

Jeg modtog en B.A. i filosofi i 1962 fra Quincy Universitet, Quincy, Illinois, en B. Div. *magna cum laude* i 1966 fra Harvard Divinity School, Cambridge, Massachusetts, og en ph.d. i specielle religiøse studier i 1981 fra St. Michael's College, Toronto School of Theology, Toronto, Ontario. Min ph.d. omfattede en undersøgelse af de nye religiøse bevægelser i USA og i udlandet efter anden verdenskrig med henvisning til deres trossystemer, livsstil, lederskab, motivation og oprigtighed, materielle eksistenstilstande og brug af religiøs terminologi. Som en del af mine ph.d.-studier studerede jeg også gamle sekteriske bevægelser såsom Qumran-samfundet, orfisme, mysteriereligioner og middelalderlige religiøse ordener og sekteriske bevægelser. Jeg var en Fulbright-forsker i filosofi og oldtidens mellemøstlige religioner ved Heidelberg Universitet i løbet af 1966-67 og National Defense Foreign Language Fellow (Title VI) i semitiske sprog ved Pennsylvania universitet i 1968-69.

Ud over min akademiske uddannelse i religiøse studier har jeg personligt deltaget intensivt i det religiøse liv som klosterbroder hos franciskanerordenen, i folkemunde kendt som franciskanerne. Jeg gik ind i det forberedende præsteseminarium, da jeg var 12½ år gammel. I en alder af 18 gjorde jeg det på fuld tid og gik ind i noviciatet for et år med bøn, meditation og stilhed. I en alder af 19 i 1958 aflagde jeg mit første, midlertidige klosterløfte om fattigdom, kyskhed og lydighed. Fra 1958 til 1962 studerede jeg filosofi og humaniora. I 1962 aflagde jeg det endelige, højtidelige klosterløfte om fattigdom, kyskhed og lydighed, hvorefter jeg begyndte mit formelle studium af teologi herunder de kristne skrifter, systematisk teologi, etik, kanonisk ret, kirkens historie og arkæologi osv. Det løfte om fattigdom betød, at jeg ejede absolut ingenting, ikke engang det tøj jeg bar. Jeg boede på tre forskellige klostre i Illinois og Ohio og besøgte mange andre over hele Midtvesten. I 1964 besluttede jeg at forlade klostret. Jeg fulgte alle de kanoniske procedurer for lovlydig afrejse og fik dispensation fra mine løfter direkte fra Pave Paul 6. i 1965. Jeg forbliver en praktiserende katolik. Som klosterbroder oplevede jeg en slags religiøs livsramme meget lig, hvad medlemmer af Søorganisationen har i form af studium, disciplin og engagement.

Før min nuværende position underviste jeg på St. Louis Universitetet, St. Louis, Missouri, hvor jeg var bestyrer af kandidatprogrammet i religion og undervisning (Graduate Director of the Masters Program in Religion and Education) og holdt foredrag om "Den amerikanske religiøse oplevelse" 1977-79; Toronto Universitetet, Ontario, 1976-77, hvor jeg var vejleder i komparativ religion; St. John's College, Santa Fe, New Mexico, 1970-75, hvor jeg var vejleder i programmet "Store bøger"; LaSalle College, Philadelphia, Pennsylvania, somrene 1969-73, hvor jeg underviste i bibelstudier og religionsantropologi; Boston College, Chestnut Hill, Massachusetts, 1967-68, hvor jeg underviste i bibelstudier; og Newton College of the Sacred Heart, Newton, Massachusetts, hvor jeg underviste i bibelstudier.

Siden 1968 har jeg skrevet såvel som holdt foredrag om nye religiøse bevægelser i Nordamerika og andre steder i det 19. og 20. århundrede, herunder Great Awakening, shakerne, mormonerne, syvende dags adventisme, Jehovas Vidner, New Harmony, Oneida-samfundet, Brook Farm, Unification Church, Hare Krishna-bevægelsen og Scientologi Kirken. Jeg har holdt foredrag med de nye religioner som emne på læreanstalter, universiteter og konferencer i USA, Canada, Europa, Japan og Kina. Jeg har også afgivet vidneudsagn til USA's Kongres, New Yorks lovgivende forsamling og Ohio, Illinois, og Kansas' lovgivende forsamlinger om forskellige aspekter af de traditionelle religioner og nutidens nye religioner, som jeg har langsigtet førstehåndsviden om. I forskellige lokaliteter og retssager har jeg afgivet udtalelser og vidnesbyrd om Holy Spirit Association for the Unification of Christianity (Unification Church), Scientologi Kirken, den hinduistiske Vaisnavites (Hare Krishna), WICCA, Bruderhof, den kristne milits, Anabaptist Amish, Christian Pre-millennialists, rastafaritilhængere og andre.

Jeg har studeret Scientologi Kirken indgående siden 1976, hvilket omfatter dens store mængde af skrifter. Gennem besøg i Scientologi kirker og centre i Los Angeles, Gilman Hot Springs, Californien; Clearwater, Florida; St. Louis; i Portland, Oregon; Toronto og Paris, har jeg gjort mig fortrolig med religionens dag-til-dag virkemåder. Jeg har haft mange interviews med enkelte medlemmer af Scientologi Kirken og har observeret scientologer engagerede i de centrale religiøse udøvelser af den trosretning. Jeg er desuden bekendt med det meste af den litteratur, der er skrevet om Scientologi fra objektiv videnskab til journalistiske beretninger til partiske kommentarer, både gunstige og ugunstige. På grundlag af denne omfattende undersøgelse og i lyset af min akademiske baggrund og min fortsatte professionelle erfaring har jeg dannet udtalelserne nedenfor.

II. SØORGANISATIONEN OG DENS ROLLE INDEN FOR SCIENTOLOGI KIRKEN

Jeg er blevet bedt om at kommentere Søorgen (organisationen) som en religiøs orden inden for den bredere religion Scientologi Kirken. Baseret på mine år med forskning og erfaring med Scientologi tager jeg det som noget givet, herunder af årsager beskrevet nedenfor, at Scientologi Kirken er en ægte religion, der omfatter et trossystem, religiøse udøvelser herunder ritualer og regler for opførsel, og et identificérbart samfund af troende, som tilslutter sig og fastholdes af de overbevisninger og religiøse udøvelser.

A. RELIGIØSE ORDENER, ØST OG VEST

i. Buddhistiske munkeordener

Før jeg kan diskutere Søorgen som en religiøs orden, er det imidlertid nødvendigt først at diskutere religiøse ordener, øst og vest, så vi kan få et perspektiv på natur og funktion af disse religiøse institutioner inden for religion i almindelighed. Der er to grundlæggende paradigmer af religiøse ordener i historien. Først er der ordenen af munke og nonner (Pali *bhikkuerne* og *bhikkhunis*) grundlagt af Gautama Buddha (ca. 563-483 f.v.t.) i kølvandet på hans oplysning eller vækkelse (*bodhi*). Buddhas første fællesskab af troende (*sangha*) bestod først kun af munke, så nonner og til sidst lægtilhængere. Formålet med de religiøse ordener dengang som nu er at bevare, beskytte og fremme Buddhas lære og at udbrede den over hele verden.

Buddha kaldte sin religion ”disciplin af sandheden” (Pali *Dhamma Vinaya*), og hans klosterregler for mænd og kvinder er nøjagtigt det, en disciplin af sandheden. Hovedformålet med den

buddhistiske religion og det centrale formål for de religiøse ordener er at dyrke den søgen efter at opnå frigørelse (*moksha*) fra fysisk, emotionel og åndelig smerte for alle sansende væsner. Buddha underviste i De Fire Ædle Sandheder, der fører til Den Ædle Otteleddede Vej. De fire sandheder er (1) hele livet er betinget af smerte og/eller elendighed (*dukkha*), (2) denne lidelse er forårsaget af begæret (*tanha*), ønske om onde ting eller et umådeligt stort begær efter gode ting (3) det er muligt at blive frigjort fra denne lidelse, og (4) vejen til frigørelse er Den Ædle Otteleddede Vej. Den Otteleddede Vej består i at udvikle og opretholde (1) ret viden, (2) ret holdning eller perspektiv, (3) ret tale eller sandfærdighed, (4) ret handling, (5) ret levevis eller levebrød, (6) ret bestræbelse, (7) ret koncentration/fordybelse og (8) ret besindelse/opførsel i alle situationer. Hvis man følger disse Sandheder og Den Otteleddede Vej, så kan man opnå tilstanden *nirvana*, et udtryk det er svært at oversætte, men omfatter idéer som en integreret individualitet, fred i sindet, lyksalighed og i sidste ende total frigørelse fra denne cyklus af *samsara*, fødsel og genfødsel i tid og rum.

Som med de vestlige munkesamfunds kodekser udviklede Buddha reglerne, protokoller, kodekser for opførsel og straf på et sag til sag-grundlag. Den første buddhistiske klosterkodeks, *Patimokkha*, indeholdt 227 forskrifter eller regler for mænd og 331 for kvinder. Den er indeholdt i *Vinaya Pitaka* ("Kurven med Disciplin"), den første af *Tripitakas* ("Tre Kurve"), der udgør den pali-buddhistiske kanon af skrifter. Denne kodeks, der først blev udviklet inden for Theravada-traditionen, blev senere modellen for alle efterfølgende kodekser i Mahayana-traditioner i Tibet, Kina, Korea og Japan.

Buddhistmunke aflægger løfter om at leve et liv med nøjsomhed og beskedenhed, at messe og at meditere i adskillige timer om dagen. Specifikt lover de at opgive 10 aktiviteter, der ville forhindre dem i at opfylde Den Otteleddede Vej: (1) dræbe med hensigt, (2) at stjæle, (3) seksuelle forhold, (4) at lyve, (5) at tage berusende midler af nogen som helst slags, (6) sang, dans, spille musik (i verdslig sammenhæng), (7) at bruge parfume eller bære kropsudsmykning, (8) at sidde på troner eller ligge på pyntede senge, (9) at spise efter midt på dagen (tiden varierer i andre traditioner) og (10) håndtering af guld eller penge. Mahayana buddhistmunke og -nonner aflægger også "Bodhisattva-løftet," lover ud af medfølelse at redde alle lidende, sansende væsner, skønt de måske er utallige, og anstrengelsen for at redde dem vil tage milliarder af år.

Den strenge disciplin i klostret bevarer harmoni i samfundet, så Buddhas lære kan holdes højt i det indre og autentisk føres til lægfolk udenfor. Ligeledes er der strenge regler for opførsel i forhold til lægfolk og offentligheden. Munke og nonner er bannerførere for den buddhistiske religion.

Forudgående og efterfølgende ordination undergår buddhistmunke og -nonner intensiv uddannelse med hensyn til alle aspekter af Buddhas lære, klostersonfundets kodeks såvel som psykologisk, filosofisk og metafysisk indlæring. Sidstnævnte er specielt omfattende i tibetansk buddhisme. Reglerne for klosterlivet er altomfattende. De styrer, hvordan og hvor man skal sove, hvilke klæder man skal bære, og hvad de skal være lavet af, hvordan man skal opføre sig både inden for og uden for klostret, hvilke slags medicin man skal bruge, og hvordan man bruger dem, hvordan man søger almisser, og hvilken straf skal udmåles for at bryde klosterreglerne.

I theravada-buddhisme er der to typer af regelbrud. Den første kaldet *parajika* (Pali "nederlag") er alvorlig. Den omfatter (1) tilsigtet mord, (2) samleje, (3) tyveri og (4) at påstå en højere grad af oplysning, end hvad man virkelig har opnået. Det sidste forbud viser, at munke har grader af meditation og oplysning, som de tilstræber, og som de er forpligtede til at være fuldkommen sandfærdige angående. Nonner har fire flere *parajikas* at undgå, for det meste at gøre med seksuelle forhold. Skulle en person engagere sig i disse, ville den person blive "slået ud" fra *sanghaen* permanent, og denne er nødt til at vente i det mindste indtil næste livstid med at genoptage vejen til oplysning. Thannissaro Bikkhu, *Bhikkhu Patimokkha/The Bhikkhus Code of Discipline*, s. 2-6.

Den anden type brud kaldes *sanghadisesa* (Pali "fællesskabs-forseelse"). Det omfatter en bred vifte af mindre seksuelle afvigelser, falske anklager mod andre munke eller nonner og at opdne til splittelse. Under denne kategori sidder samfundet til doms over synderen og afhængigt af sagen enten påtvinger en bod for forbedring eller ekskluderer en synder, der har gentagne overtrædelser. Procedurereglerne er meget omfattende. De typer af overtrædelser omfatter seksuelle anliggender (onani, samleje mens under munkesamfundets løfter, at bede om personlige almisser til sig selv eller andre), at bygge en meditationshytte med private bidrag og uden godkendelse af *sangha*, afgive falsk vidnesbyrd mod en anden munk eller nonne og anstifte eller støtte en splittelse inden for samfundet. *Ibid.*, s. 3-4, nr. 10. Der er adskillige håndbøger og kommentarer, der har at gøre med alle typer af afvigelser og afhjælpninger.

Der er også procedurer og bestemmelser for munke, der ganske enkelt ønsker at forlade den religiøse orden, mens de opretholder åndeligt harmoniske relationer med *sangha*. Det er almindeligt for unge mænd og kvinder i theravada-traditionen at blive munke eller nonner i en periode på en måned eller mere og så gå ud og genoptage deres liv i den verdslige verden. Den periode, de bruger i kloster, giver dem "fodfæste" på frigørelse og oplysning for deres senere liv. De tager fra klostret på en regulær og ordentlig måde, der respekterer idealerne for religionen.

Buddhistmunke og -nonner lever i omhyggeligt bevogtede områder. Der er portaler for at komme ind og ud. Som med kristne munke og nonner skal et medlem søge en overordnet om tilladelse til at forlade klostret og er forpligtet til at melde sin ankomst, når han kommer tilbage. Som det fremgår fra Bikkkhus' disciplinkodeks, er ethvert aspekt af livet – bolig, studieperioder og meditation, mad, tøj, måder at tigge på, kontakt med nonner og lægfolk, mad, medicin osv. – nøje overvåget og styret. Skulle et medlem flygte under uheldige omstændigheder – uanset om der er begået en alvorlig krænkelse som i afsnit 14 og 15 ovenfor, eller ganske enkelt forsvinder på en ikke-kontrolleret måde – ville de andre munke og nonner søge at bringe dem tilbage for at rette sagen ud på en kanonisk måde. Årsagen er enkel for den troende: Ganske enkelt at ”stikke af” ville være at udsætte sig selv for den frygtelige tilstand at give afkald på *moksha* i denne livstid.

Buddhistiske klostre får indkomst på forskellige måder. Mange penge kommer ind gennem almisser. Mange får betydelig indkomst fra begravelser og mindesteder og andre ritualer til ære for forfædre. Nogle frembringer rosenkranse og andre hellige genstande såsom små statuer af Buddha, røgelseskar, bønneflag og andre hellige redskaber til salg for de troende. Japanske klostre producerer også te og andre produkter til at understøtte deres måde at leve på. Men næsten alle klostre i alle traditioner er dybt involveret i at kopiere eller trykke deres skrifter til deres eget brug eller til at blive solgt til andre munkesamfund eller til fromme udenforstående.

Hvad der er vigtigt, er dog at se, at munke og nonner i religiøse ordener ser alle aspekter af deres liv som bidragende til deres mission for at opnå frigørelse fra begær for sig selv og bevarelse af idealet for oplysning for lægmand i almindelighed. Selv ydmyge opgaver – såsom at luge haven, bage brød, feje klostrets stier, rengøring af latriner – er forstået på en religiøs måde. Disse almindelige pligter bidrager til, at munkene kan udvikle en holdning af ydmyghed, beskedenhed og lydighed, uden hvilke deres fremgang i de forskellige stadier af meditation, der fører til oplysning samt udbredelse af det buddhistiske ideal, ville blive forringet eller hindret.

ii. Kristne religiøse munkeordener

Kristne religiøse munkeordener udviklede sig fra det religiøse ønske om at efterligne livet for Jesus Kristus. Måden, de efterlignede det på, tog en særlig asketisk retning i slutningen af det 3. århundrede og derefter. Munke i øvre Egypten søgte at efterligne Jesu ophold i ørkenen (Matthæus 4:1-11, Markus 13:12-13, Lukas 4:1-13), hvor han fastede, bad og led og overvandt fristelser fra Satan. De første munke og nonner forbundet med dem kaldtes eremitter (fra græsk *eremos* ”ørken”), der levede et liv med cølibat, faste, bøn og meditation i afsidesliggende huler og kun mødtes for at fejre nadver om søndagen. Skt. Antonius fra Egypten (ca. 251-356) er forbilledet for den eremitiske munk.

I anden fase begyndte munke og nonner i adskilte klostre at leve sammen. Denne form for klosterlivets religiøse ordener blev på engelsk kaldt cenobitic (fra græsk *koinos* ”fælles” + *bios* ”liv”) og beskriver dem, der kom sammen for at dele et fælles liv i efterligning både af Jesus med sine disciple og af den tidlige kristne kirke, hvis medlemmer delte alle ting, inklusive deres ejendele (Apostlenes gerninger 4:32). Snart udviklede de munke og nonner, der levede sammen, regler, der formede mønstret i deres fælles liv. De samlede i almindelige klostre under åndelig overvågning af en abbed eller abbedisse. De første kendte klosterregler blev formuleret af Skt. Pachomius af Egypten (ca. 292-348). Han blev besøgt af Skt. Basilios af Caesarea i Kappadokien (330-379), som antog Pachomius’ klosterregler for sit *Asetikon*, mønsterregel for Østens kristendom til i dag. Basilios’ regel blev derefter et mønster for *Benedikts regel* formuleret af Skt. Benedikt af Nursia i Italien (480-547). Benedikts regel blev derefter forbilledet for alle efterfølgende regler for religiøse ordener og religiøse samfund i den vestlige kristendom. Skt. Pachomius’ regel er stadig fuldt ud i kraft og efterlevet af de koptiske munke i det hvide kloster i Egypten, de ældste i hele den kristne verden og andre koptiske klostre i andre lande. Basilios’ regel er også fuldt ud i kraft i klostrene på Athosbjerget i Grækenland og over hele den ortodokse verden. Det samme gælder for Benedikts regel, der bliver efterlevet direkte af benediktinere over hele verden og indirekte af mange katolske religiøse ordener, hvis regler var modelleret efter dem af Skt. Benedikt.

Der var forskellige typer af klostresamfund. Nogle var adskilte ved køn. Nogle har både personer af begge køn, der levede i separate faciliteter, men som mødtes til specielle helligdage og festligheder. Andre havde fløje for munke, nonner og gifte medlemmer. Et eksempel på det sidste er det keltiske kristne munkevæsen, som var fremherskende i Irland, Wales, Skotland og Bretagne indtil synoden i Cashel i 1172.

Benedikts regel kan opsummeres i vendingen *Ora et labora* (”bed og arbejd!”). Reglen kræver medlemmer at aflægge løfter om kyskhed, lydighed (til abbed eller abbedisse) og (personlig) fattigdom. Den omhandler alle aspekter af klostresamfundets liv: tøj, mad, søvn, bøn og sang, ordination, hverv i klostret (abbed/abbedisse, forstander, dekaner, vinkyper osv.), korrektion af fejl og ekskommunikation osv. Disse regler ligner meget buddhistiske klosterregler. Ikke alle kristne, religiøse ordener eller samfund aflægger den samme type løfter, men alle forpligter sig til reglerne for bøn, meditation, faste og opførsel. Jesuiterordenen, almindeligt kendt som jesuitterne, aflægger de tre løfter om fattigdom, kyskhed og lydighed og også et fjerde løfte om at gå hvor som helst ud i verden, som paven vælger at sende dem.

Under overskriften *ora* (”bede!”) skal benediktinermunke og nonner fremsige eller synge tidebønner (Matutin, Laudes, Terts, Sext, Non, Vesper og Completorium) i overensstemmelse

med Salmernes Bog 119:164: ”Syv gange daglig priser jeg dig for dine retfærdige bud.” Se *Benedikts regel*, Kapitel 16, s. 31. Disse bønner er ledsaget af perioder med meditation på temaer fra Bibelen og åndelige skrifter. Munke og nonner forventes også at studere ikke kun Bibelen, men andre frie kunster og filosofi, som vil forbedre deres teologiske viden og fromme liv. Denne type studium er meget nøje parallel med buddhismen.

Under overskriften *labora* (”arbejd!”) engagerer munke og nonner sig i både hårde fysiske og mentale anstrengelser som discipliner, der bidrager til det åndelige liv (*Regel*, kapitel 46). I den første rang var kopiering, indbinding og overførelse af tekster fra Bibelen, teologiske og filosofiske skrifter, der støtter i forståelse og fortolkning af Bibelen, og *Reglen* i sig selv. En af de håndkopierede kodekser af den græske Septuaginta Bibel kaldes *Codex Sinaiticus* (dato: ca. 350) blev produceret i et kloster i Østen, sandsynligvis Caesarea i det gamle Palæstina, og bevaret i Katharinaklostret ved Sinaibjerget. Så vidt vi ved, havde næsten alle kodekser, oversættelser og eksemplarer af Bibelen monastisk herkomst. I dag holder religiøse ordener stram kontrol over alle publikationer, som handler om deres regel, teologi og anden lære specifik for ordenen. Alle officielle religiøse publikationer skal indeholde en kirkelig *nihil obstat* (”Intet står i vejen” for at skriftet kan blive udgivet) og et *imprimatur* (”Det må trykkes”) officielt udstedt af den abbed, abbedisse eller andet overhoved af den religiøse orden. På samme måde med alle officielle religiøse udgivelser som så overvåges og styres enten af biskoppen i et stift eller konference for biskopper eller den romerskkatolske pave i Rom eller den ortodokse økumeniske patriark i Istanbul (Konstantinopel). En hyldet monastisk presse, som trykker religiøse afhandlinger af benediktinermunke, er i dag St. Meinrad Abbey Press, en underordnet institution af St. Meinrad Abbey i St. Meinrad, Indiana. St. Meinrad Press, der ligesom trykkerier af andre religiøse ordener beskæftiger medlemmer af den orden, som ikke modtager løn, og udenforstående med speciel ekspertise, som er betalt i henhold til gængse løntariffer.

I middelalderen brugte munke- og nonne-klostre endeløse timer på at skabe illustrerede manuskripter af Bibelen, massive gobeliner der viser dramatiske bibelske scener og designs for skulpturer og blyndfattede ruder, der pryder utallige katedraler fra Sicilien til England. Som eksempler på det behøver man kun at nævne Book of Kells, der nu har til huse i manuskriptsamlingen på Trinity College, Dublin; Bibelens brogede billede, der viser typologiske scener fra det Gamle Testamente pegende på det Nye Testamente, som har til huse i Burrell samling, Glasgow, Skotland, og Chartres katedral. For analfabetiske borgere på den tid var disse billeder, som adskillige historikere for religiøs kunst har beskrevet dem, ”Bibelen i sten, på Pergament og i Farvet Glas”. Denne type aktivitet ser ud som ”arbejde” i den verdslige betydning af udtrykket, men for den fromme munk eller nonne var dette helligt arbejde, og

lige så meget en del af *Opus Dei* eller ”Guds værk” for at bruge Skt. Benedikts vending som at messe tidebønner eller bede og meditere.

Klosterlivet omfattede og omfatter stadig at passe marker, avle forskellige variationer af dyr, arbejde med møller ved vandløb og floder til gavn for klostret og de omkringliggende læg-bønder, udvikle nye typer af plove og landbrugsmaskiner, lave messedragter (messehagel, dalmatica osv.) og hellige kar (kalke, patener, røgelseskar osv.) til religiøse ceremonier, og lave religiøse genstande såsom ikoner, billeder, rosenkranse og krucifikser. Denne form for arbejde blev og er set som en uadskillelig del af hver munks eller nonnes fulde åndelige liv.

Som med det buddhistiske munkesamfunds kodekser har *Benedikts regel* detaljerede trin til disciplinering og ekskommunikation eller tilbagetagelse af vildfarende munke og nonner, der har fjernet sig fra reglerne for ordenen. *Benedikts regel*, kapitel 23-28, s. 36-39. Straffe omfatter at knæle med udstrakte arme i lange perioder, tavshed, ydmygelse ved selvpiskning eller bære en bodsskjorte, måltider alene, fysisk disciplin, og som en sidste udvej direkte eksklusion, men omsorg for den vildfarnes sjæl holdes øverst ifølge forskrifter, der findes i det Nye Testamente. Et bandlyst medlem forstås som en, der giver afkald på frelse og risikerer ilden i det evige helvede. Medlemmer, der omgås et bandlyst medlem uden instruktion fra abbed eller abbedisse, er tilbøjelige til at modtage den samme straf. *Ibid.* kapitel 26, s. 38. Disciplineringen finder sted under ”kapitlet”, der traditionelt holdes i kapitelhuse. De kaldes ”kapitler”, fordi de samlinger, der overvåger klostrets orden og regulerer adfærden deri, begyndte med oplæsning af et kapitel fra ordenens regel. Under kapitlet ordener munke eller nonner anliggender i det daglige liv i klostret, herunder offentlig bekendelse af synder og overtrædelser mod reglen. Syndende medlemmer blev som regel ført til særlige tilsynsførende udvalg af andre munke eller nonner, der afgør hvilken slags disciplin eller straf, der er passende for forseelsen.

Som i buddhisme kan medlemmer af kristne klostre og religiøse ordener forlade ordenen på berettigede og harmoniske måder. Da romerskkatolske munke og klosterbrødre aflægger højtidelige, modsat almindelige eller midlertidige løfter, skal de først opnå, hvad der kaldes en dispensation (fra deres løfter) fra selve Vatikanet. De vedligeholder deres gode forbindelse med den officielle kirke forudsat, at de overholder korrekte procedurer ved udgang, venter til dispensation er endeligt afklaret ifølge kanoniske bestemmelser, og ikke lader hånt om deres moderkirke. Hvis de undlader at opfylde disse leveregler, er de tilbøjelige til at få påtale, interdikt (udelukkelse fra alle sakramenter såsom ægteskab, forsoning [skrifte], nadver og salvelse) og/eller ekskommunikation, en total adskillelse fra kirken og dens fællesskab.

B. SØORGANISATIONEN

Søorganisationen eller ”Søorgen” af Scientologi Kirken havde sin oprindelse blandt den lille gruppe af scientologer, der ledsagede Scientologis grundlægger, L. Ron Hubbard (1911-1986), på hans længerevarende sørejser, der begyndte i 1967. Det var under disse rejser, at Hubbard påtog sig at udvikle de åndeligt avancerede opererende thetan(OT)-niveauer af auditeringsprocesser. Disse dybt engagerede scientologer, der var vidne til Hubbards religiøse arbejde, dannede Søorganisationen ved at afgive løfter om tjeneste i en milliard år for at tilkendegive deres engagement i Scientologi Kirken og dens mission. Løftet om en milliard år for et medlem af Søorganisationen er næsten nøjagtigt tilsvarende det løfte om uendelig medfølelse for den, der påtager sig at blive en Bodhisattva i Mahayana buddhisme: ”Bodhisattvaen beslutter: Jeg påtager mig selv byrden af al lidelse ... Jeg må redde alle disse [sansende] væsner fra strømmen af Samsara [genfødselscyklussen der stammer fra at udføre dårlige handlinger] ... jeg er fast besluttet på at overholde dette i hver tilstand af elendighed for utallige evigheder; og således vil jeg hjælpe alle væsner til frihed, i alle tilstande af elendighed, som kan findes i ethvert verdenssystem overhovedet.” Citeret fra Edward Conze red., *Buddhist Texts through the Ages* (New York: Harper & Row, 1954), s. 131. Denne tekst er i overensstemmelse med Scientologis tro, at ikke kun hvad angår kosmologi (mange universer eller galakser), men også i form af Søorganisationens løfte (i utallige evigheder) såvel som det ultimative åndelige mål (frihed).

Dette mønster i historien om Scientologi Kirken er en parallel til dannelsen af det første munkesamfund *sangha* omkring Gautama Buddha, de første munke der fulgte Skt. Benedikt, og det første jesuittersamfund dannet rundt om Skt. Ignatius af Loyola (1491-1547). Religiøse ordener påtager sig selv at følge læren i deres religioner på eksemplarisk måde. Som dominikanerne og franciskanerne udtrykker det, de valgte den rute, der fører til perfektion.

Medlemmer af Søorganisationen forpligter sig helhjertet og evigt til at opfylde Scientologis trosbekendelse: At opretholde menneskerettighederne inklusive deres åndelige ret til fornuft og til at bekræfte den grundlæggende godhed hos menneskeheden og det altoverskyggende mål for overlevelse, som er nøje forbundet med frelse af ånden. Se *Scientologis trosbekendelse*. Vejen til overlevelse er først at klare planeten for alle engrammer, de negative påvirkninger og skader i folks liv der kæmper mod overlevelse, og at hæve så mange mennesker som muligt til deres fulde åndelige potentiale, en tilstand som scientologer kalder opererende thetan (OT), en der behersker materie, energi, rum og tid.

Udtrykket ”overlevelse” inden for Scientologi religionen svarer til den komparative teologiske idé, som buddhister kalder *moksha* eller ”frigørelse”, og til hvad kristne kalder

”frelse” eller ”forløsning”. For scientologer udspiller overlevelse sig på niveauerne af de Otte Dynamikker: (1) tilskyndelsen til selv at eksistere som en person, (2) tilskyndelsen til sex og familie, (3) tilskyndelsen til eksistens i bredere sociale grupper, (4) tilskyndelsen til eksistens som menneskeheden i sig selv og ikke bare som en gruppe eller nationalitet, (5) tilskyndelsen til at eksistere som en del af dyreriget og ikke bare som en slægt eller art inden for naturen, (6) tilskyndelsen til eksistens som det fysiske univers (materie, energi, rum og tid), (7) tilskyndelsen til at eksistere som ånd, som scientologer kalder thetanen og (8) tilskyndelsen til at eksistere som uendelighed eller Gud.

Scientologer tror, at den eneste måde overlevelse på alle otte dynamikker kan opnås, er for folk på denne planet at slippe af med engrammer, så de kan blive fuldt opererende thetaner i tjenesten til at redde menneskeheden og selve planeten. Den eneste måde, at det vil ske, er for så mange mennesker som muligt at få uddannelse og auditering. Inden for Scientologi er gruppen, der helliger sig selv åndeligt ”24/7”, for at sikre at de vigtigste religiøse mål og processer i Scientologi bliver bevaret, beskyttet, fortsat, udgivet og missioneret til verden, Søorganisationen. Søorganisationen er af afgørende betydning for Scientologis overlevelse som verdensreligion.

Fordi Søorganisationen udspiller en så vigtig teologisk og kirkelig kodeks inden for Scientologi Kirken, underskriver medlemmer af Søorganisationen *Et Søorg-medlems Kodeks*, der indeholder løfter og forpligtelser fuldt ud i overensstemmelse med de typer af løfter aflagt af buddhistiske og kristne munke og nonner. *Et Søorg-medlems Kodeks*. Et højtideligt løfte er ganske enkelt en højtidelig måde at aflægge et religiøst løfte. De løfter omfatter at prøve at realisere de Otte Dynamikker for det største gode og det største antal mennesker, at tilvejebringe uddannelses- og auditeringsteknologi så etisk muligt inden for Scientologi; at give det korrekte lederskab til alle andre scientologer ved den nøjagtige brug af uddannelses- og auditeringsteknologier i Dianetik og Scientologi, at udvise et eksempel på service til andre, at vise passende opførsel og ophøjet arbejdsetik, at holde andre medlemmer af Søorganisationen ansvarlige og at beskytte Søorganisationen fra falske angreb og at være udholdende. Dette niveau af engagement er typisk for religiøse ordener gennem hele historien.

I dag tæller medlemmer af Søorganisationen mere end fem tusind (5.000+) verden over. På grund af deres specielle mission inden for Scientologi overvåger de uddannelse og auditering på alle niveauer og hjælper direkte de øvre niveauer af uddannelse og auditering. På grund af deres løfter om at bevare og fremme autentisk undervisning af grundlæggeren, L. Ron Hubbard, har medlemmer af Søorganisationen væsentlige lederskabs- og medarbejderstillinger i større Scientologi Kirke divisioner, herunder Religious Technology Center (RTC) og den Internationale Scientologi Kirke (CSI).

C. FÆLLES LIV

Medlemmer af Søorganisationen deler et fælles liv. De har soveplads sammen i små grupper eller som ægtepar. De har fælles måltider. Sammen modtager de uddannelse og auditering, det centrale sakramente af Scientologi, for at komme op ad Broen til Fuldkommen Frihed. De studerer Scientologi skrifter og regler for Søorganisationen sammen. De holder og deltager i ceremonielle festligheder sammen. De bærer en almindelig uniform. De foretager også fritidsaktiviteter sammen som en gruppe. Alle disse typer af religiøse aktiviteter deler Scientologi med religiøse ordener rundt om i verden. Dette åndelige fælles liv tillader Søorganisationen at opfylde sin høje religiøse mission, bevarelsen og overførslen af L. Ron Hubbards lære og omhyggelig og nøjagtig bevarelse og levering af uddannelses- og auditeringsteknologi.

Som det fremgår af afsnit 3 ovenfor, har jeg selv levet klostresamfundets liv i seks år. Søorganisationens fælles sovepladser, måltider, religiøse aktiviteter, som jeg observerede både i Hollywood i 1998 og på den internationale Scientologi base ved Gilman Hot Springs i 2009, svarer nøjagtigt til min erfaring som franciskanermunk. Jeg deltog i fælles måltider, studerede Bibelen, reglen for ordenen og andre teologiske afhandlinger sammen med mine klosterbrødre på samme tid, bad fælles tidebønner og bar den traditionelle dragt for franciskanerordenen. Hvis observationen kan tillades, var Søorganisationens indkvartering, mens den på ingen måde var luksuriøs, afgjort mere rummelig end dem, jeg har oplevet som klosterbroder.

Der er en anden ting, Scientologi basen ved Gilman Hot Springs delte med klostre, jeg boede i. De fleste kristne klostre var traditionelt omgivet af klostermure. Udtrykket kloster på latin er *claustrum* og betyder ganske enkelt ”aflukket værelse”, afledt af *claudere* ”lukke”. Formålet med disse mure var at holde angribere ude og bevare ukrænkeligheden af det religiøse klosterliv indenfor. Mens jeg var i kloster, var jeg nødt til at få tilladelse fra den religiøse værge til at forlade klostret og skulle melde min tilbagekomst. Alle større områder af mit liv var styret af regler for ordenen og af bestemmelser for det bestemte kloster, jeg var i, præcist som beskrevet ovenfor. For udenforstående synes det måske, at jeg levede i ”fængselsagtige” omgivelser, men jeg havde valgt den livsstil til at opsøge min frelse som klosterbroder, og jeg accepterede frit omstændighederne. Der er ingen tvivl om, at der var psykologisk og social tvang til at forblive indenfor. Men jeg kunne tage af sted, selvom det ville (og gjorde det) betyde, at jeg ville være på egen hånd med få ressourcer. Jeg valgte at tage af sted på en velordnet og kanonisk måde, så min afrejse ikke var traumatisk, men jeg kunne også have ”sprunget over muren”, som andre gjorde. På min tur til den internationale base ved Gilman Hot Springs observerede jeg nøjagtigt den samme type situation. Der er pres for, at folk ikke tager af sted, men hvis de er besluttede på det, kan de gøre det. Ligesom nogle siger, den

monastiske tvang, jeg levede under, var ”fængselsagtig”, så kunne andre hævde, at reglerne omkring medlemmerne af Søorganisationen modarbejdede deres frihed. Men medlemmer kan og har forladt Søorganisationen på samme måde, som medlemmer af buddhistiske og katolske religiøse ordener kan og har forladt deres klostre.

D. GOLDEN ERA PRODUCTIONS

Golden Era Productions er placeret i det, scientologer kalder den internationale base eller Gold Basen ved Gilman Hot Springs. Som Frelsens Hær bruger landhærtitler og billeder til at beskrive deres kamp med social og åndelig ondskab i samfundet, så bruger Scientologi nautisk terminologi i overensstemmelse med L. Ron Hubbards oplevelse på havet som amerikansk søofficer og hans opfattelse af den åndelige rejse, som en rejse gennem rum og tid. Centret ved Gilman er således en ”base”. Det huser kontorer for Religious Technology Center og Den Internationale Scientologi Kirke inklusive Golden Era Productions.

Gold er for tiden ansvarlig for fire typer af produktioner og offentlig omtale. Først og fremmest producerer de film, lydbånd og dvd'er, der bruges til religiøs uddannelse og auditering og for at disseminere Scientologis tro. For det andet huser Gold avancerede faciliteter for at bevare og genoprette videoerne og bånd af L. Ron Hubbard, grundlæggeren af Scientologi og den ultimative kilde til al Scientologi lære, som forberedelse til distribution. For det tredje huser Gold faciliteter til at oversætte og genskabe cd'er, dvd'er og bånd til Scientologis missionærarbejde rundt om i verden. For det fjerde producerer Gold andre promoverende og public service-materialer til brug for Kirken. Gold huser også faciliteter til fremstilling af E-Metere (elektro-galvanometre) til brug for uddannelse og auditering.

Alle organisationer, produktioner og aktiviteter på Gold beskrevet ovenfor og observeret af mig er religiøse af natur. Faktisk ligner de bemærkelsesværdigt organisationer, produktioner og aktiviteter, som jeg har deltaget i eller observeret, da jeg var klosterbroder.

Religious Technology Center ejer alle varemærker for Scientologis religiøse skrifter, herunder Dianetik. Dens mission er at føre tilsyn med den trofaste og evige bevarelse, overførsel og anvendelse af alle Scientologi doktriner og praksisser, der er indeholdt i de skrevne og indspillede ord af L. Ron Hubbard. Scientologi søger at gøre det så nøjagtigt og samvittighedsfuldt som muligt, siden Kirken tror, at overlevelsen af universet på alle otte dynamikker afgørende afhænger af præcis og korrekt anvendelse af auditeringsteknologien. Religious Technology Centers mission og funktion er af afgørende betydning for Scientologi kirken. Medlemmerne af Kirken tror oprigtigt, at fornuftig funktion ikke kun af sig selv, men for alle andre mennesker på planeten, afhænger af

denne omhyggelige bevarelse og anvendelse af Scientologi uddannelses- og auditeringsteknologi. I denne funktion tilsvares Religious Technology Center nøjagtigt den funktion, som Tros-lærekongregationen har i katolicismen. Formålet med den kirkelige kongregation er at føre tilsyn med officielle publikationer og undervisning af den katolske kirke og at rette og disciplinere de, den anser for kætterske, eller hvis undervisningen er unøjagtig doktrin.

Religious Technology Centers aktiviteter er at garantere, at alle former for auditering leveres korrekt, og at standarden af den religiøse teknologi, som fastlagt af L. Ron Hubbard, trofast bliver overholdt, at sikre at den religiøse doktrin og praksis bliver bevaret på en ortodoks måde. Religious Technology Center er ved udførelsen af disse funktioner næsten en parallel til den romerskkatolske Tros-lærekongregation, som blev instrueret af Pave Benedict XVI, før han blev ophøjet til paveembedet. Det religiøse kontor udfører eksaminationer, testning og prøver af religiøse skrifter og praksisser af katolske religiøse, teologer og lægfolk for at opretholde, at de skrifter og praksisser er i overensstemmelse med skrifterne (Bibelen) og kirkens tradition, herunder dens trosbekendelser, råd og pavelige dekretter. Dette er en form for "sec[urity] checking" næsten identisk med Scientologi praksis. Hverken katolicismen eller Scientologi tror, at denne form for overvågning er "tilsyn" eller "undersøgelse" i den verdslige eller civile betydning af de udtryk, men den vigtigste måde at bevare ortodoksien af deres doktriner og overensstemmelse mellem deres praksisser og disse doktriner. Ingen tvivler på, at alle religioner i verden har ret til at bevare deres doktriner og praksisser og holde dem op til en ortodoks standard.

Denne nøjagtighed i både Scientologi og katolicismen – som ofte ser ud til at være "tvangsmæssig" for den fjendtlige eller uinteresserede observatør – er almindelig for de fleste organiserede religioner i verden. Det latinske udtryk *sacer* betyder, noget er både "helligt" og "farligt" på samme tid. For eksempel troede de gamle grækere, at hvis man ikke udfører begravelsesritualer præcist i den rigtige orden og siger bønnerne nøjagtigt som givet videre og tilbyder de helt rigtige ofre på den rigtige måde og i den rigtige sekvens, ville der følge en alvorlig fare for, at de afdødes sjæle ikke ville krydse over til de Velsignedes Øer, men vandre på denne jord for bestandigt og hjemløse eller endog skade de levende. Den romerskkatolske kirke udgiver det, der kaldes det *romerske ritual*, som i detaljer nøjagtigt beskriver, hvordan ritualer og ceremonier udføres. Undladelse af at følge formelen for et ritual – for eksempel døbe nogen med strømmende vand, mens de udtalte den præcise formel: "Jeg døber dig i navnet på Faderen, Sønnen og Helligånden" – kan gøre ritualet helt ugyldigt og virkningsløst. Det samme kriterium gælder for, hvordan Scientologi og medlemmerne af Sørorganisationen tænker og handler med hensyn til deres uddannelses- og auditeringsteknologi. Det skal offentliggøres og anvendes på en præcis, nøjagtig måde. Ellers er clearing af en person af et engram eller det at gå videre til næste niveau på Broen ineffektivt og ugyldigt.

E. SCIENTOLOGI VIDEO - OG AUDIO - MATERIALER

Det samme princip med omsorg og omhyggelighed gælder for video- og audioproduktioner. I løbet af sin livstid begyndte L. Ron Hubbard de video- og audioprojekter for at reklamere for og levere den korrekte teknologi for Dianetik og Scientologi. I dag fuldender Golden Era Productions ganske enkelt missionen, som den fik af kirkens grundlægger. Studierne, udstyr og faciliteter på Gold tjener det oprindelige formål og mission fra grundlæggeren.

F. E - METERET

Det samme princip gælder for produktionen af E-Metere på Gold. For en neutral outsider ser E-Meteret ud som et elektro-galvanometer til testning af elektriske reaktioner i håndfladerne. For Scientologen er E-Meteret det, religioner verden over kalder sakramentalier. I Scientologi er uddannelse og auditering de væsentlige sakramenter. Genstande, der bruges til at bistå uddannelse og auditering – mest specielt E-Meteret – er sakramentalier. E-Meteret er fuldt sammenlignelig med de hellige redskaber og messedragter, der bruges i katolicismen (messehagel, kalke, monstranser, patener, røgelseskar osv.) eller i buddhisme (røgelseskar, hånd-bækkener, mandalaer, Vajra diamantsceptre osv.). For Scientologi er brugen af E-Meteret af afgørende betydning for at sikre, at teknologien er blevet leveret præcist og nøjagtigt, som L. Ron Hubbard bestemte i sine skrifter og kommunikationer.

For skeptikeren er indviet brød og vin i den romerskkatolske nadver bare kemisk vin og brød, som nogen sagde bønner over. For den fromme katolske og ortodokse altergænger er det brød og vin hans frelsers krop og blod. For skeptikeren måler E-Meteret elektriske ladninger afgivet af sved i håndfladerne. For den fromme Scientolog indikerer E-Meteret sjælens åndelige tilstande – om et engram eller anden hindring forbliver, eller om personen er fri til at gå videre opad til næste åndelige stadie på Broen til Frihed.

III.

SØORGANISATIONENS DISCIPLIN I FORBINDELSE MED KOMPARATIVE RELIGIØSE OPLEVELSER

Som angivet ovenfor har mange religiøse traditioner grebet til åndelig disciplinering for at indoktrinere medlemmer ind i de højere stadier af åndeligt liv eller til at korrigere troende, der er kommet på afveje. Den disciplinering har historisk set inkluderet sådanne procedurer som kirkelige forespørgsler, formelle formaninger, juridiske afgørelser, bod (bøn, faste, tavshed, afsondrethed, fysisk arbejde osv.), suspendering, afskedigelser og som en sidste

udvej, eksklusion og ekskommunikation. Som de fleste andre religioner har Scientologi Kirken procedurer til at håndtere vildfarne medlemmer. Procedurerne er indeholdt i de forskellige policybreve og Flag Ordre udstedt af L. Ron Hubbard.

Som velbevandret i religioner rundt om i verden kan jeg bevidne, at metoderne til disciplinering i Søorgen er standard og upåklagelige religiøse praksisser. Jeg kan også forsikre, at jeg selv har oplevet mange lignende disciplinære midler, da jeg var medlem af franciskanerordenen (franciskanerne) fra 1958-64. De vigtigste former for disciplin fortjener en specifik kommentar.

Søorg-medlemmers kommunikation med samfundet udenfor er langt mere omfattende, end hvad der er tilladt ifølge klosterreglerne praktiseret af mange kristne religiøse ordener og af buddhistiske munke i Japan og andre steder. Karmelitterne er for eksempel forbudt enhver kontakt med verden udenfor, efter de utvungent indføres i ordenen. Da jeg gennemgik noviciatet (det første år) i franciskanerordenen, havde jeg et minimum af kontakt med verden udenfor og det kun med udtrykkelig tilladelse fra min novicemester. På de tidspunkter, hvor medlemmer af religiøse ordener tager til åndelige fristeder, er de afsondret fra verdslig kontakt. Religiøse ordener af nonner såsom clarisserne begrænsede strengt adgang til medlemmer af ordenen selv af familiemedlemmer, der kun får lov til besøg tre eller fire gange om året, og hvis besøg er begrænset til højst to timer. Klosternonner må ikke have nogen direkte fysisk kontakt med familiemedlemmer og skal tale med dem gennem tilslørende skærme. Desuden bliver katolske vildfarne medlemmer af religiøse ordener og af præster inklusive dem, der bliver ofre for alkohol og stoffer, sendt ind i *retiro* eller rehabiliterende tilbagetrukkethed, indtil det tidspunkt hvor de er helbredt og kan genoptage deres pligter. Det omfang, Søorg-medlemmer gennemgår begrænset tilbagetrukkethed fra hele verden under en rehabiliterings-periode, er i overensstemmelse med almindelig religiøs praksis i hele verden.

Reglerne for alle de kristne, religiøse ordener kræver, at munke, klosterbrødre, brødre og nonner aflægger løfter om lydighed, og en åndelig holdning af ydmyghed er central i det løfte. For at kunne praktisere ydmyghed er det ofte krævet af medlemmer af religiøse ordener at udføre ydmyge opgaver og fysisk arbejde, der ville forekomme nedværdigende og fornædrende for udenforstående. Som franciskanermunk i uddannelse til at blive præst rensede jeg latriner, skrællede kartofler, lugede i haven, hev ukrudt op fra fortovsfliserne, vaskede og foldede vasketøj og fejede korridorer. Man kan finde formaninger til ydmyghed i Benediktinerreglen, Kapitel 7. Det åndelige motto for benediktinermunke er *Ora et labora* ("bed og arbejd!"), og det omfatter de mest ydmyge opgaver på lige vis for de lavestrangerende af nybegynderne til de mest ophøjede abbeder. På japanske zen-buddhistiske klostre bliver de, som stræber efter *satori* (oplysning), ofte brugt af deres åndelige herrer til at udføre repetitive og tilsyneladende

helt meningsløse opgaver, såsom at feje et skinnende rent gulv igen og igen. Det faktum, at medlemmer af Søorgen, der aflægger løfter om tjeneste i en milliard år, kan blive afkrævet at udføre fysisk arbejde og usle og endda ydmygende opgaver, specielt som del af en periode med rehabilitering eller disciplin, kommer ikke som nogen overraskelse for nogen lærd i religion.

De, der lever klosterlivet som cistercienserne og trappisterne, holder ofte vigilie sent på aftenen og sover så lidt som tre eller fire timer om natten. I løbet af disse vigilier udfører munkene rituel messe og stille meditation. Jeg har levet på denne måde i seks år som klosterbroder. Under mit noviciat-år stod jeg op i løbet af natten klokken 0.30 og messede salmer i en time, mediterede i endnu en time, vendte tilbage i seng og stod op til bøn igen på kl. 07.30 til mere messe og morgenmessen. Det er normal praksis for trappister at stå op kl. 3.15 til fællesbøn og meditation. Mange munke og nonner påtager at påføre sig selv smertefulde discipliner som selvpiskning om fredagen til minde om piskningen af Jesus før hans korsfæstelse. Østlige yogier går endda så vidt som at gennemtrænge kroppen med søm for at demonstrere åndens beherskelse over materie. Ved siden af disse åndelige discipliner blegner Scientologi kirkens udøvelser i sammenligning.

Medlemmer af forskellige religiøse ordener er ofte ”låst inde” om aftenen og sat under ”overvågning” uden at være ”fængslet”. Klostre for munke og nonner i USA og over hele verden er aflåst om natten. Afsondrede sektioner i nonneklostre hos karmeliterne og clarisserne er endda forseglede med sekundære porte og barrierer. Når novicer modtager undervisning, og når vildfarne munke og nonner placeres under restriktion, er de nøje overvåget, holdes under konstant overvågning og endda begrænset til bestemte dele af klostret. Jeg har personligt oplevet restriktioner og overvågning. Målet med restriktion er at afskære den religiøse person fra forstyrrelser af verden, så de kan opnå åndeligt lys eller reformere afveje.

Som angivet ovenfor er Scientologi ikke alene om at søge at bandlyse medlemmer, der er uvillige til at undergå eksamenerne, kirkelige møder og procedurer og disciplineringer for at genvinde fuldt medlemskab af kirken. Den romerskkatolske kirke har en lignende række procedurer for skismatiske, kætterske eller på anden måde afvigende medlemmer, som kodificeret i den kanoniske lov. Mange pietistiske brødrekirker såsom Amish og Old Order Mennonites praktiserer en form af kirkelig bandlysning kaldet ”banning” eller ”shunning”. Udstødte er helt afskåret fra trossamfundet, og medlemmer er ikke tilladt endda at have forretningsforbindelser med den skyede part. Endvidere er en ægtefælle forbudt at samleve med en bandlyst partner.

I Scientologi er Søorgens medlemmer på grund af deres større engagement i sigte og mål for religionen historisk set forventet at leve et mere mådeholdende liv end almindelige medlemmer.

Nogle kristne religiøse ordener, almindeligt kendt som "munke" som benediktinerne og cistercienserne, aflægger løfter om personlig fattigdom, mens klosteret kan eje bygninger til bøn, studium og tilbedelse og land til opdyrkning. Andre religiøse ordener, almindeligt kendt som "klosterbrødre" såsom franciskanere og dominikanere, aflægger løfter om absolut fattigdom, det vil sige, de har ikke lov til at eje noget som individer eller som gruppe til efterligning af Jesus, der ingenting besad. Klosterbrødre har kun brugen af ejendom, den rigtige ejer er pavedømmet. En trappistmunk lever i en bar celle, sover på en stråmadras med nøgne brædder nedenunder og besidder to dragter og et sæt arbejdstøj. Da jeg var klosterbroder, udførte jeg mange nyttige opgaver, herunder at undervise i filosofi, at arbejde som bibliotekar, køre et trykkeri og foretage indkøb uden for munkeklosteret. For dette arbejde modtog jeg absolut ingen løn udover kost og logi og dragten, jeg bar. Jeg havde ingen penge til at gå i biografen, til at shoppe udover personlige artikler eller at spise ude ved lejlighed. Da jeg forlod klosteret efter seks år, blev jeg givet et beløb på \$500,00, en billet og et jakkesæt. Sammenlignet med praksis i mange andre religiøse ordener er livsstilen og monetære arrangementer i kirken om noget gavmild.

Konflikt mellem konvertitter og deres biologiske familie og endda deres første ægtefæller er lige så gammel som religion i sig selv. Det var Jesus selv, der sagde: "Jeg er kommet for at sætte splid mellem en mand og hans far, en datter og hendes mor" (Matthæus 10:35), og "Den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd, og den, der elsker søn eller datter mere end mig, er mig ikke værd". (Matthæus 10:37). Prisen for at blive discipel kan være meget høj. Både Frans af Assisi og Skt. Thomas Aquinas, to af de mest betydningsfulde figurer og helgener i katolicisme, blev kidnappet af deres familier, der forsøgte at tvinge dem ud af deres måde at leve på i deres respektive tiggermunkordener. Adskillelse fra familie er normal praksis i klosterlivet både for mænd og for kvinder. Trappister, karmelitter og cisterciensere afbryder nogle gange alle bånd med verden udenfor, herunder telefonopkald, post og besøg. Eneboere på Athosbjerget i Grækenland lever i komplet ensomhed og er ofte ikke engang associeret med andre munke og eneboere. Da jeg var franciskanermunk og udførte mit noviciatet-år, kunne jeg ikke tale med nogen uden for klostrets mure uden udtrykkelig tilladelse, jeg kunne modtage et brev om måneden kun fra mine forældre, min post var til gennemsyn af novicemesteren, og jeg fik ikke lov til at tage til begravelsen af min bedstefar. I første Korintherbrev 7:15 anbefaler apostlen Paulus, at en omvendt kvinde bliver tilladt skilsmisse og at gifte sig igen i troen, hvis hendes første mand forbliver fjendtlig over for troen. Som angivet ovenfor i afsnit 28 truer benediktinerreglen med bandlysning af enhver broder, som associerer med en anden bandlyst munk uden godkendelse fra abbeden, for sådan en kontakt forurener broderens åndelige liv. The Old Order Mennonites og Amish kræver, at en ægtefælle undgår den anden, hvis sidstnævnte er sat under bandlysning. Siddhartha Gautama (ca. 563-483 f.Kr.), som vi kender

som Buddha, følte sig tvunget til at opgive far og mor, kone og børn, og tronen og dominans for at følge vejen til oplysning som asket. Historien om næsten enhver stor omvendelse i religionshistorien indeholder et tema med adskillelse fra en tidligere livsstil og bånd til jordiske ting herunder familie, der kan sinke eller modarbejde åndelig fremgang. I sammenligning er Søorg-medlemmers kontakter med verden udenfor moderate til liberale.

IV. KONKLUSION

Redegørelsen ovenfor bør gøre en ting klart: Søorganisationens fælles liv og aktiviteter inden for Scientologi kirken er i fuld overensstemmelse med fælles liv og aktiviteter hos traditionelle religiøse ordener, øst og vest, i fortiden og i nutiden. Som i buddhisme og kristendom tjener den religiøse orden i Søorganisationen til at bevare og udbrede kendskabet til undervisning og teknologi opdaget af L. Ron Hubbard på eksemplarisk vis. Søorganisationens mål er den åndelige overlevelse ikke blot for sine egne medlemmer og medlemmer af Scientologi Kirken, men også for menneskeheden og selve universet. På denne måde er Søorganisationen som de religiøse ordener i de store religioner i verden.

Hvis en personlig observation kan tillades, ville jeg gerne kommentere, at når jeg har besøgt Søorganisationens sovepladser, fælles liv og aktiviteter i Los Angeles og ved Gilman Hot Springs, blev jeg gentagne gange mindet om mine egne dage i et franciskanerkloster. Jeg studerede, bad og mediterede med den samme intensitet, som jeg observerede hos scientologer, der studerer, arbejder og udfører auditering. Jeg boede i lignende lokaler og arbejdede i tilsvarende omgivelser, jeg arbejdede i klostrets bogbinderi med at indbinde nye og genindbinde gamle udgaver af Bibelen og teologiske afhandlinger. Jeg producerede hellige kort og publikationer til at reklamere for klostrets arbejde. Der var en forskel: Scientologi og Søorganisationen drager nytte af den seneste teknologi i udførelsen af deres religiøse mission. Vi glemmer, at da klostrene opstod i første omgang, gjorde de det samme. Ved at drage nytte af denne avancerede teknologi følger Scientologi Kirken ganske enkelt det fastlagte mønster fra L. Ron Hubbard selv.

FRANK K. FLINN,
adjungeret professor i religiøse studier
Januar 2010

